

Aktivity k tématu: Pohádka „O neposlušných kůzlátkách“

Téma pohádek jsou v MŠ důležité pro rozvoj předčtenářské gramotnosti. Klíčové pro téma je pohádka dětem přečíst nebo vyprávět. Příkládám pohádku od Bratří Grimmů, níže příkládám alternativu pohádky (méně drastická ☺). Můžete to pojmout tak, že to jsou dvě varianty pohádek. Jedna je o tom, co se stalo, když kůzlátka otevřela. A druhá, co by se stalo, kdyby neotevřela.

Byla jednou jedna stará koza a ta měla sedm kůzlátek. Velmi je milovala, jako jen matka může milovat své děti. Jednoho dne musela jít do lesa na trávu. Svolala si kůzlátka a pravila: „Milované děti, já musím do lesa. Buďte tu hodné, dobře zavřete dveře a mějte se na pozoru před vlkem. Ten netvor se často vydává za někoho jiného, ale podle jeho hrubého hlasu a černých tlapy ho vždycky poznáte.“ Kůzlátka odpověděla: „Milovaná maminko, budeme se mít na pozoru, můžete jít bez obav.“ Tak odešla koza do lesa.

Za nějakou chvíli někdo zaklepal na dveře: „Otevřete milé děti, vaše maminka přišla a každému něco dobrého přinesla.“ Ale kůzlátka uslyšela hrubý hlas a bylo jim hned jasné, že to je vlk. „Neotevřeme!“ volala: „Ty nejsi naše maminka, ta má tenký a milý hlásek, ale tvůj hlas je jako struhadlo! Ty jsi vlk!“

Tak vlk zašel ke kováři, aby mu jazyk upiloval pro tenký hlásek. Šel zpět, klepal na dveře a volal: „Otevřete milé děti, vaše maminka přišla a každému něco dobrého přinesla.“ Ale kůzlátka uviděla vlkovy černé tlapy a odpověděla: „Neotevřeme, naše maminka nemá černé tlapy! Ty jsi vlk!“

Tak vlk běžel k pekaři a řekl mu, že si poranil tlapy, ať mu dá kousek těsta. A když mu pekař tlapy namazal těstem, běžel vlk za mlynářem, ať mu tlapy pomoučí. Mlynář se zdráhal, tušil, že chce někoho napálit, ale když mu vlk řekl, že ho sežere, když mu nohy nepomoučí, udělal, co měl. A vlk běžel ke kůzlátkům, zaklepal a volal: „Otevřete milé děti, vaše maminka přišla a každému něco dobrého přinesla.“ A položil na okno svoje bílé tlapy, aby kůzlátka viděla, že je to maminka a otevřela mu dveře. To bylo děsu, když dovnitř vtrhnul vlk. Kůzlátka se snažila zachránit, jedno skočilo pod stůl, druhé do postele, třetí do pece, čtvrté do kuchyně, páté do skříně, šesté pod umyvadlo, sedmé do hodin. Ale vlk je postupně našel a spolykal, jenom to sedmé v hodinách nenašel. Když se tak skvěle nasytil, odvalil se pryč, lehl si venku na zelenou louku a usnul.

Zanedlouho poté přišla koza z lesa domů a co viděla? Dveře byly otevřené, stůl, židle a lavice převrácené, umyvadlo rozbité na podlaze, polštáře a přikrývky na posteli rozházené. Hledala své děti, ale nemohla je nikde najít, volala je jmény jednoho po druhém, ale nikdo neodpovídal, až zavolala to sedmé, odvětil jí tenký hlásek a ona ho vysvobodila z úkrytu v hodinách. A sedmé kůzlátko jí vyprávělo, jak přišel vlk a bratříčky sežral. Nedovedete si představit, jak hořce pro své nebohé děti koza naříkala a plakala. Nakonec vyšla s tím nejmenším ven, a když přišli na louku, uviděli ležet pod stromem vlka, který chrápal, až se větve třásly. Koza vlka ze všech stran obhlížela a viděla, že v jeho obrovském břichu se něco pohybuje a převrací. „Ach dobrotivý bože,“ pomyslila si: „jsou to moje ubohé děti, které spolykal k večeři, snad ještě žijí!“

Tak poslala nejmladší kůzle domů, aby jí přineslo nůžky, jehlu a nit. A pak rozstříhla té stvůře břicho a sotva poprvé stříhla, vykoukla hlavička jednoho kůzlátka, a když dále stříhala, postupně vyskákala všechna kůzlátka, byla celá a zdravá, neboť nenasytý vlk je spolykal celá. To bylo radosti! Kůzlátka se k mamince tiskla a tancovala kolem ní jako švec na svatbě. Ale koza řekla: „Teď běžte a přineste velké kameny, musíme tomu netvorovi naplnit břicho, dokud spí!“ Tak kůzlátka přivlekla velké kameny a naskládala je vlkovi do břicha, co se do něj vešlo. Pak mu koza zašila ránu, aniž by to vlk zpozoroval nebo se vůbec za celou dobu pohnul.

Konečně se vlk probudil a postavil na nohy. A protože mu od toho kamení bylo těžko od žaludku, chtěl se napít ze studně. Když se rozběhnul, začaly se kameny v jeho břiše o sebe tlouci, čemuž se podivil, neboť spolykal kůzlátka a má v břiše snad kamení. Když se přivalil ke studni a naklonil se nad vodu, těžké kameny ho stáhly dolů a on se bídně utopil.

Asedm kůzlátek, která to viděla, se běžela na jeho konec podívat a volala: „Je po vlkovi! Je po vlkovi!“ A chytila se za ruce a samou radostí i s mámou tancovala kolem studny.

Pohádky Bratři Grimmů

Otázky k pohádce:

O jakých zvířátkách byla pohádka?

Jak se jmenuje máma kůzlátek? (koza) Jak vypadá koza?

Jak se jmenují mláďata kozy? (kůzlátka)

Jak se jmenuje tatínek kůzlátek? (kozel)

Kam stará koza odešla?

Jak si vlk pomohl, aby ho kůzlátka pustila? Ke komu šel pro pomoc?

Kam se schovalo kůzlátko, které vlk nesežral?

Zachránila se nakonec všechna kůzlátka?

Co se stalo s vlkem?

Jak se říká kozímu obydlí? (chlívek, bouda, stáj, stodola).

Kde bydlíš ty? Namaluj svůj domov.

Dramatizace pohádky – můžete si zkusit s dětmi pohádku zahrát, převyprávět, zkusit různé varianty příběhu, co by se stalo, kdyby...

Jaké ponaučení z pohádky plyne?

Napodobování hlasu vlka (hluboký x vysoký)

O kůzlátkách

Byla jedna koza a ta měla dvě kůzlátka. Jedno celé bílé a druhé strakaté. Bydlely v malé chaloupce u lesa. Jednoho dne musela koza odejít do města na nákup a tak připomněla kůzlátům: „Kůzlátka moje, nechám vás tu na chvíli samotná, vrátka zavřu na petlici, ale to vám povídám, nikomu neotvírejte, dokud neuslyšíte můj hlas.“ Kůzlátka slíbila: „Něccc, nikomu, maminko. Jenom tobě otevřemccc.“ A tak koza spokojeně odešla.

Netrvalo však dlouho, kdosi bouchá na vrátka a volá hrubým hlasem. „Kůzlátka, děťátka, otevřete vrátka, to jsem já, vaše maminka.“ Kůzlátka poslouchala, poslouchala, ale potom odpověděla: „I neotevřeme, to není hlas naší maminky, naše maminka má tenčí hlásek.“ A skutečně, nebyla to jejich maminka, byl to vlk. „Co že to ta kůzlátka říkala, že má tenčí hlásek?“ říká si vlk. „Dobrá. Zkusím to tenčím hláskem.“ A vlk znovu zabouchal na vrátka. „Mccc. To jsem já, vaše maminka. Otevřete!“ „Chichichi! To není naše maminka. Ta má hlásek jako tenoulinký vlásek.“ volala kůzlátka. „Hlásek jako vlásek? Že bych to nedovedl?“ A vlk zkoušel mečet vyšším hláskem, ale pořád to nebylo ono. Pořád to nebyl hlásek jako vlásek.

Po chvíli už se mu to podařilo a tak znovu zabušil na vrátka a zavolal tenkým hláskem: „Kůzlátka, děťátka, otevřete vrátka, to jsem já, vaše maminko.“ Kůzlátka řekla: „No to by byl naší maminky hlásek, ale ukaž nám tlapku.“ Tak ten vlk strčil do okénka tlapku. Když ji kůzlátka uviděla, spustila smích a řekla: „Ich, to by tak bylo. Vždyť naše maminka má tlapku pěknou bílou a ne takovou škaredou s drápy.“ A vlka dál kůzlátka nepustila.

V tom už se vracela koza z města a když uviděla u vrátek vlka, obořila se na něj. „O čí tady je návštěva. Hybaj odtud!“ A vlka nabrala na rohy a zahrnala. Pak sama zaklepala na vrátka a na kůzlátka zavolala. Ta ji hned podle hlasu poznala a vrátka otevřela.

„Vítáme vás maminko“, volala jedno přes druhé, však jsme ráda, že jste přišla, byl tady vlk. Stará koza je pochválila, že byla tak opatrná, a že vlkovi neotevřela. Potom rozvázala uzlík a podělila je různými dobrotami, rohlíky, cukroví a ořechy.

Všichni měly velkou radost. A když to všechno kůzlátka snědla, byla tam papíroví zem a propadli jsme se až sem. Pak zazvonil papírový zvonec a naší pohádky je konec.

Obrázkové čtení – můžete číst a děti budou doplňovat obrázky ve správném tvaru.

PIŠE A KRESLÍ Sylva Francová

O TŘECH KUZLÁTKÁCH

OBRAŽKOVÁ POHÁDKA

V ZÍLA MÁMA SE TŘEMI MALÝMI JEDNOU ŠLA MÁMA DO MĚSTA NA TRH. „NIKOMU NEOTVÍREJTE“, PŘIKÁZALA JEN CO ODEŠLA, UŽ SE OZVALO TUKÁNÍ NA

„CHACHÁ“ OTEVŘETE, TO JSEM JÁ, VAŠE MAMINKA. „CHACHÁ“ SMÁLA SE „TY JSI TĚDY BĚŽEL KE KOVAŘI, ABY MU VYKOVAL HLAS!“ ZA CHVÍLI BYL ZPÁTKY. „O

„HLAS MÁŠ JAKO MAMINKA“, OPROVÍ „ALE UKAŽ SVOU ŠPINAVOU ŠEPOU

SMÁLA SE „CHACHÁ“, TY JSI I NAŠE MÁ ČISTOU A KRÁSNĚ BÍLOU.“ TĚDY BĚŽEL DO STRČIL DO MOUKY, AŽ JÍ MĚL CELOU BÍLOU, A UŽ ZASE UHANÍ ZPÁTKY K JEN CO UVIDĚLA PŘED CHALOUPKY ROZBĚHLA SE A ODLOŽILA SKLONILA POŘÁDNĚ NABRALA NA AŽ OLETĚL DO SE ODBELHAL PRYČ, ODEKNUKLA A SVÝM CHYTRÝM A POSLUŠNÝM DALA ZA ODMĚNU SLADKOU

„CHACHÁ“

Děti můžou zkusit vyprávět pohádku s pomocí obrázků:

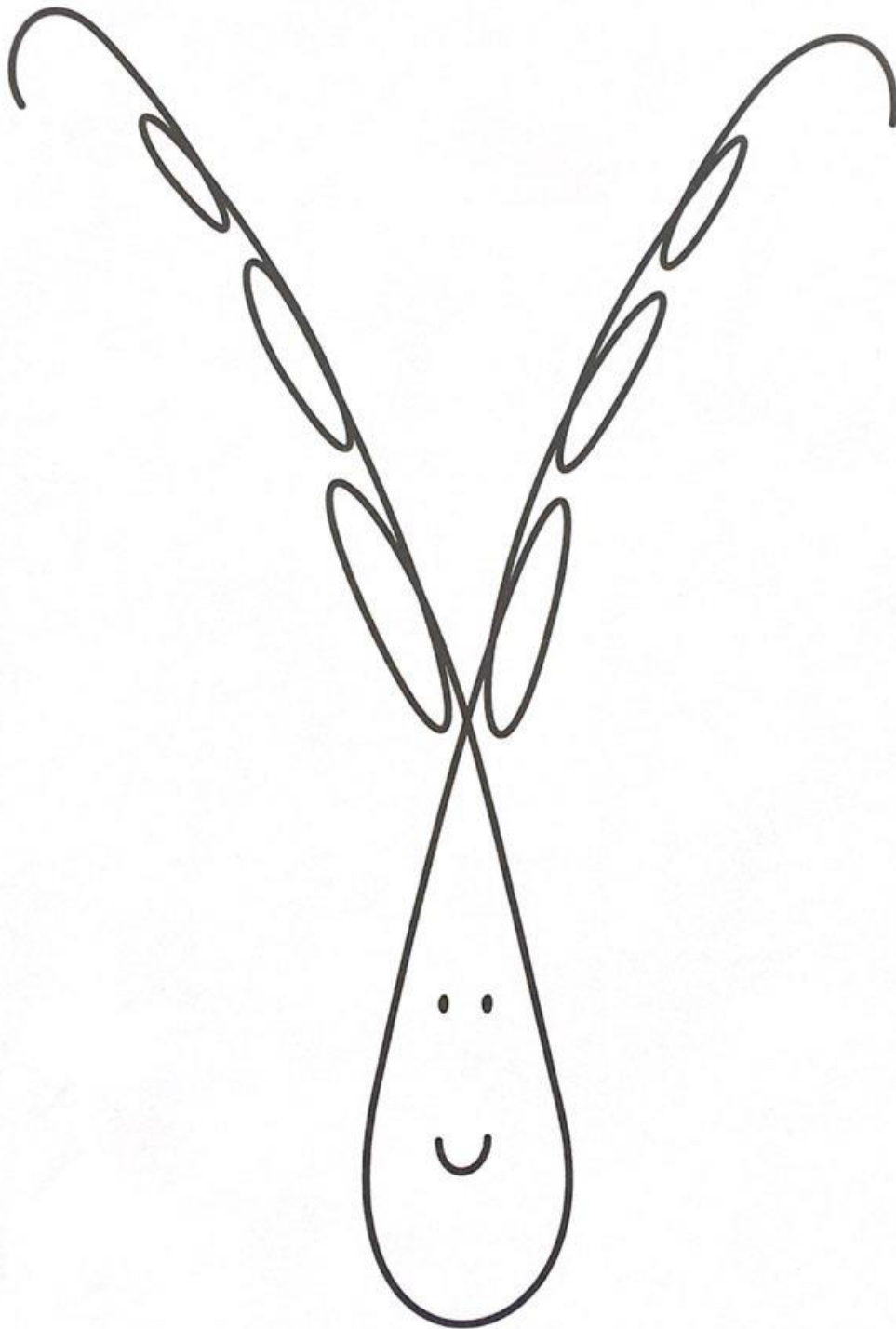
■ Podle obrázků vyprávěj pohádku.

Najdi cestu ke kůzlátkům:

Jednotažka „koza“

Píseň „O kůzlatech“

Učitel

O KŮZLATECH

1. VYPRÁVÍ NÁM POHÁDKA, JAK VLK SEŽRAL KŮZLÁTKA.

POSLOUCHEJTE CHVILKU MALOU, KTERAK SE TO VŠECHNO STALO.

2. STARÁ KOZA ROHATÁ, VARUJE SVÁ KŮZLATA. VLK SE NA VÁS V LESE TŘESE, KŮZLATA MÁ, NEBOJTE SE!	4. KOVÁŘ JAZYK UPILOVAL, ABY TEN VLK PĚKNĚ ZPÍVAL, POTOM PŘIŠEL PŘED VRÁTKA: "OTEVŘETE KŮZLÁTKA!"
3. KOZA NA TRH ODEŠLA, ABY MLSKY DONESLA. ZATÍM VLK SVÉ PLÁNY PŘEDE, DOUFÁ, ŽE KŮZLATA SVEDE.	5. KŮZLÁTKA SE UVNITŘ PŘELA, DVEŘE VLKU OTEVŘELA. A TEN ZAŘVAL : "TICHO!", PAK SI NAPRAL BŘICHO.

HUDBA, TEXT: PAVLA SRNSKÁ
PŘILOŽENÁ KRESBA: LEONA MAREČKOVÁ
VYBARVIT DLE FANTAZIE A POUŽÍT K NÁCVIKU PÍSNĚ

Báseň „O kůzlatech“

Hrajeme si od jara do zimy:
Listopad - prosinec

Řikanka

O kůzlatech

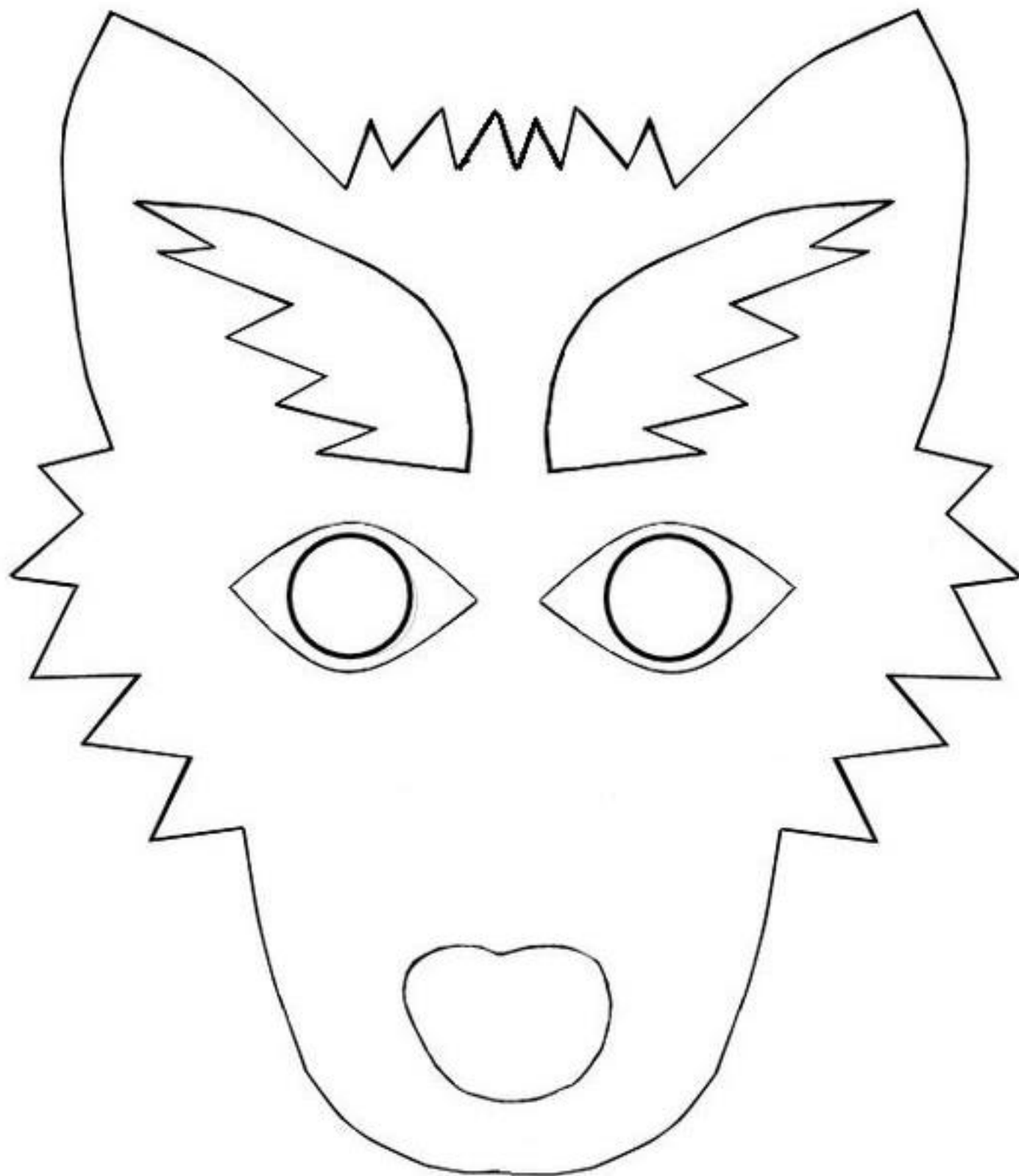
Naše koza rohatá
měla malá kůzlata.
Pokaždé jim přikázala
a na vrata ukázala.
Buďte tady ve světnici,
zavřete se na petlici.
Kůzlata pak ve chvílce
slíbila to mamince.
Jen to malé kůzlátko,
skotačivé zvířátko,
hopsá si to po světnici
a zavadí o petlici.
Ve světničce cupy, cupy,
za chaloupkou dupy, dupy.
Vlk již buší na dveře,
petlice se otevře.
A co bylo, děti, dál?
Najednou se vlk zas bál.
V tu samou chvílku
viděl kůzlat maminku.
Vrátila se s nákupem,
vlk utíkal kalupem.
A tak šťastná kůzlátka
hledí mámu, děťátka.

Tvoření:

Maska vlka

Děti vystříhnou s vaší pomocí masku, vykreslí (vymalují). Vystřihnou oči a udělají dírkou pro gumičky, aby si děti masku mohly nasadit.

Koza z papírového talíře

Pokud nemáte k dispozici papírový talíř, můžete udělat z klasického papíru, vystříhnou oči, dát na gumičku, aby vznikla opět maska.

Řikanka s pohybem:

Tiše děti, vlk už spí, (chůze po špičkách, ukazováček na znamení „tiše“)

ať ho nikdo nevzbudí. (otáčení hlavou na znamení „ne“)

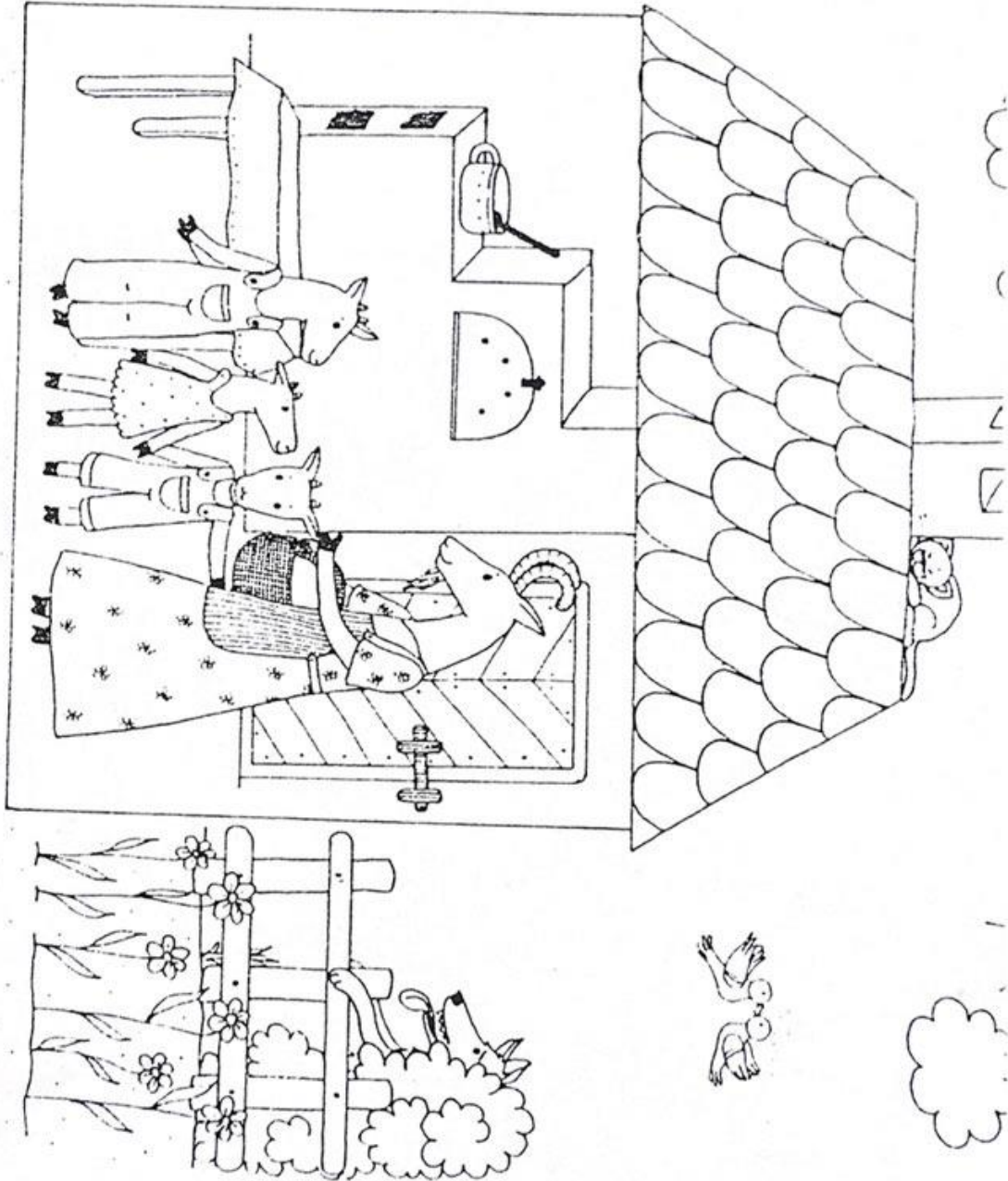
Já mám doma ovci, (ruce v bok, podřep stranou – vlevo, vpravo)

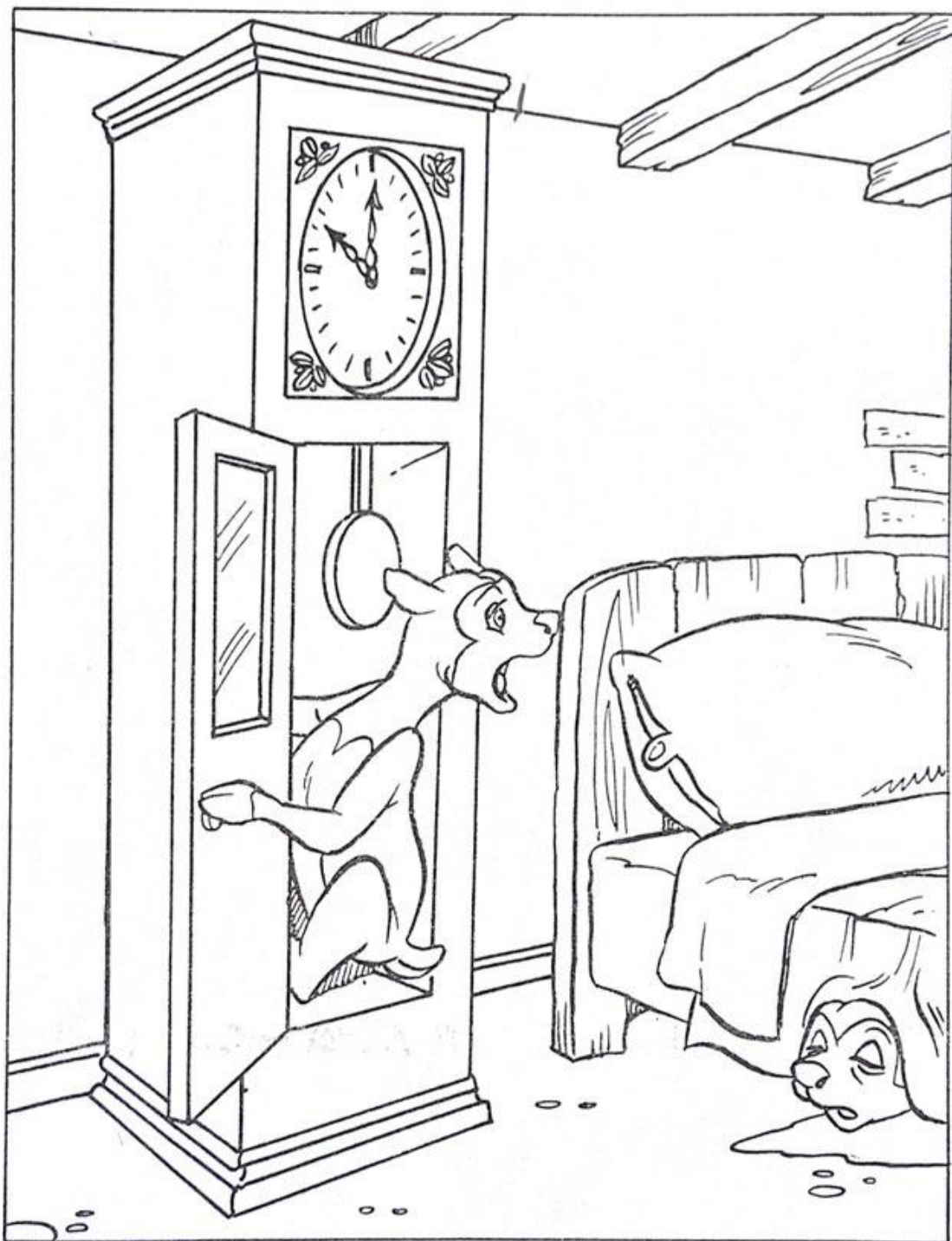
Můžu tleskat, jak chci. (výskok s tleskáním)

Já mám doma berana, (ruce v bok, podřep stranou – vlevo, vpravo)

Můžu dupat nohama. (dupot)

Omalovánky:

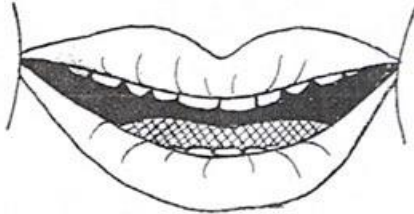
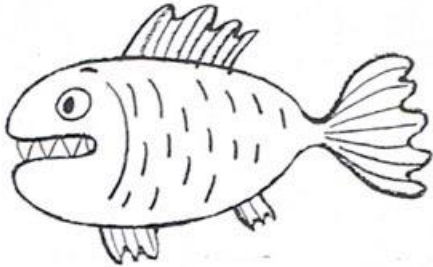
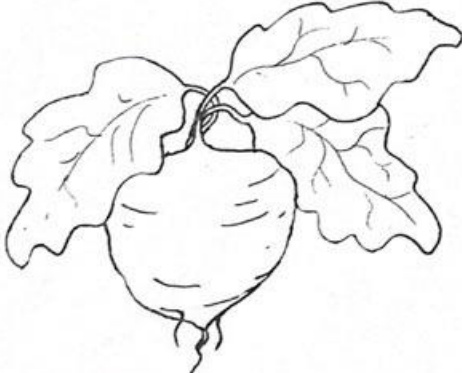

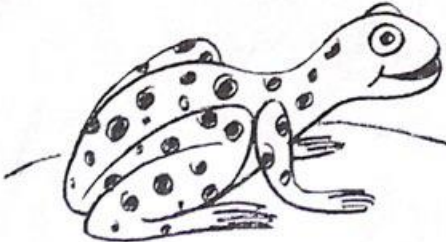
Jedno pod postel, druhé pod stůl, další do skříňky u hodia.

Něco navíc:

Dětem říkejte slova po písmenkách, děti zkusí najít, které je to slovo (těžší záležitost, nemusí umět ☺)

Pozorně poslouchej slova, která ti budu říkat po jednotlivých hláskách. Které slovo nakreslené na obrázku jsi slyšel? Ukaž a pojmenuj obrázek.

<p>P - U - S - A</p> 	<p>R - Y - B - A</p>
<p>Ř - E - P - A</p> 	<p>K - Á - Č - A</p>
<p>Ž - Á - B - A</p> 	<p>K - O - Z - A</p>